

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBET ARIIS DISPUTATIONIBVS

MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM

DIE IOVIS XIII. MENSIS DECEMBRIS,

M. GEORGIO IOVDVYN Doctore Medico. Moderatore.

An Scorbutus victus aërisque mutatio?

742

Diagnostica ap-
pobata p. 8. Sympos. q.
2. p. 10. p. 10. p. 10.

OMINVM conseruatix Natura sustentatur victu, spiritu reficitur, à quibus morbi omnes ortum ducunt: cū totum corpus, vis et cōmō: vt sanorum similibus, sic zgorum diæta contrarijs gaudet, hac solā plurimi morbi disparent, quā neglectā nunquam percurantur. Aër ad vitam apprimè necessarius, circumfusus, inspiratus, cordis ardorem qualitate suā temperat, substantiā materiā spiritibus subministrat, ad eū vt qualis fuerit aër, tales existant spiritus, mox humores, dein te etiam corpus vniuersum: tenuis benèque temperatus, spiritus collustrat, sanguinem attenuat, corpus rarefacit, calorem natium suscitatur, excrementorum exclusionem sollicitat: crassus & caliginosus contra profert effectus, quo fit vt morbi hyemales curentur æstate, æstiu hyeme: regionum vt anni tempestatum eadem est ratio, in morbis proinde commutandæ sunt, cū ad prophylaxim, vt in peste, citò, longè, tardè, tum ad therapiam, exinde vlcera tibiæ Auenioni δυσλχία, Parisijs ενλχία, capitis πύματι contrā.

ER celerius, cibis validius corpus afficit, quem qui apperunt non planè secundum naturam afficiuntur: is dentibus in ore contritus, saliuā resperfus, in ventriculum per œsophagum partim attrahitur, partim impellitur, ibique potius permiscetur, vt beneficio caloris natui probe elixetur, qui, si ενλχμος & ενπνσλος, à spiritibus ipsum vndique permeantibus rarefit, ac ζύματι quādam acquirit, per quam migrat in χολόν, nulli parti, ne ventriculo quidem alimentum, sed à quo excrementa facillè fecernuntur, forasq; excluduntur: aperto pyloro in intestina detrusus, defæcatūque, per venas melaëricas ad hepar appellens, facillè in sanguinem conuertitur omnium partium probum alimentum. Vbi verò χολύχμος & δυσπνσλος existit, neque conuenientem πνύματι per spirituum admissionem obtinet, variis modis functionibus officit, excrementisq; pluribus colligendis aniam præbet, (ob vitium χολόνοσι & αίματόνοσι subsequens, laudabilis materiæ defectu præpeditæ) quā possint à liene, vesiculā felleā, vel à totā culinā repurgari, sicque, restagnante multā illuue, morbi ac symptomata pessima sobolescunt.

X illis primas tenet Scorbutus πύματι, omnium cū morborum tum symptomatum congeries, veteribus non incognitus, maris Balchici accolis & δρμος, consistens in prauā & occultā qualitate, visceribus nutritioni dicatis, totūque corpori deinceps impressā, cum humore melancholico, crasso, ichoroso, instar lixiuii salfo & acri, peculiari quodam modo corrupto & putrescente, eo siquidem fucis alijs crudis ac flatulentis permixto, inebriatur, expanditur, obstruitur lien, tantāque copiā obruitur, vt non valeat ipsum foras excutere; in alias ergo partes εν τῷ αἵματι & εν τῷ χυμῷ per vasorum tubulos impurus humor propellitur, inundat, refluat, seseque conspicuis signis promens, gingiuas tumefaciendo, erodendo, cum foetore putrefaciendo τραχύνει excitat, oscedinem, σπάλιν, in tibijs σκολιότητην, vtrisque communem affectum gingipedium, lumbis lumbaginem, abdomini ac intestinis tormina, εἰς αὐτὸν σπασμὸν, œsophago constrictionem, ac propè strangulationem, cruribus spontaneas lassitudines, vtricolores tibiæ maculas, vlcera telephia, ventriculo ructum, nauseam, animo mœrorem, thoraci dyspnœam cum angustia, cordi παρμόν, lipothymiam, febrem, toti corpori atrophiam, gangrænam, & alios affectus scorbuticos ab alijs discrepantes, soli perito Medico cognitos.

VAMVIS iste affectus quibuscum sit συνηθὺς, alijs σύσφοτος, plerisque tamen sæpissimè est ἐπὶ αἵματος, quem vel contagium vel diæta φάσμα καὶ φάσμα progignit, cū scilicet alimenta εὐπνσλὴ, ὀρεκτὰ, καὶ ἰσχυρὰ, quales carnes bubulæ, caprinæ, aprugnæ, muria asseruatæ, volucres aquaticæ, panis biscoctus, pisces fumo, sole, sale aut frigore exsiccati, aqua corrupta, verminosa, cereuisia malè parata, tantā copiā assumuntur, vt à vi coëctrice pro viribus non rectè subigantur ad perfectam chylosim defectu μεταβολῆς, sed fit μέλας antecedens tantum, non proxima causa Scorbuti: quapropter inter κοινὸν αἷμα nonnunquam reponitur, ex diæta communis vitio, vt inter τὴν ἀσθενῆσαν ex particulari. Aërem nec vnicam nec præcipuam eius causam agnoscimus, nisi adsit τὸ μίαισμα, proindeque non est ἐπὶ αἵματος, frigidus tamen, crassus, qualis in regionibus maritimis, locis paludosis, carceribus vlginosis, cæteras causas adiuvat; vita etiam deses, mensium vel hæmorrhoidum suppressio, somnus vel vigiliz immoderatæ, tristitia, febres quartanæ, humorem melancholicum cumulando, hunc affectum inducunt, sæpius & grauius Vere, & Autumno debacchantem, cui formiæ viris, vrbani agricolis, magis obnoxij: periculosius senes iuuenibus.

AVD facillè peruicacem hunc affectum superaueris. Laudantur magis antiscorbutica, quæ καὶ ἄλλω τινὶ ὀφείας, obstructions melaëræ & viscerum potenter soluant, quā quæ simplici qualitate δυσπνσλὴ intemperiem emendant. Anagallis aquatica, cochlearia, britannica, nasturtium aquaticum, vulgaribus εὐφρασίᾳ præferenda; hic tamen anteponimus sectionem venæ cubitalis, non saluatellæ, καὶ ὑπερσπασίαν, per interualla vsurpandam, purgationem frequentem & blandam καὶ ὑπερσπασίαν. Apagè μαλακὰ, antimonia, extracta chymica, & omnis generis ὑμενῆς; sectio saphenæ, hæmorrhoidūque apertio, sæpe iteranda, aquæ Spadenfes, ferro, chalcantio, sulphurèque medicatæ, intus forisq; vsurpandæ. Quid de Scorbuti symptomatibus singulis sua competit curatio, ex affectu partis & affectus contra naturam conditione desumpta; dicam verbo inter cætera, mutatione aëris morbo cum sano, prauæque victus rationis cum bonā viuendi lege, ex cibis ἐπὶ αἵματος, vino optimo, vt Belcensi, & caprillo lacte ad contabescens reficiendos, efficacius nihil comprehendens.

Diapne-
sant-
sant-
sant-

Ergo Scorbutus victus aërisque mutatio. 188

Proponerat Lutetix GVILLELMVS GVERIN Parisinus . Anno R. S. H. M. DC. XXIX.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Franciscus Bonjonnier.

M. Ioannes Beraut. P. R.

M. Renatus Moreau.

M. Franciscus Quicquebeuf.

M. Claudius Lienard.

M. Renatus Moreau.

M. Nicolaus Henault.

M. Philbertus Guybert.

M. Ioannes Pietre. Decanus.